

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665833108368/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Om Morgenen laa han sovende udover Kar-
men. Han vaagnede ved, at Solen stak ham i
Nakken. — —

Erik var forelsket.

Og det var en egen tung og hjælpelos For-
elskelse, som helt tog Veiret fra ham, og som
næsten indjog ham Frygt. Det tog rent legemligt
paa ham: spise kunde han ikke, og Driften havde
han ingen Lyst til. Han sad bare i Lindegangen
med det brændende Hoved i Hænderne og tænkte
altid det samme om igen, og han klyngede sig til
de samme Billeder, og han gentog de samme Ord.
Han blev bleg, og sove kunde han heller ikke.

Den tredje Morgen sadlede han sin Hest og
red ud ad Veien til Veile. Han maatte tale med
Marie.

Ialfald derind — ind, hvor hun var. Og
som om hans Længsel ikke kunde vente nu, da
Beslutningen var tagen, jog han den jydsk Hest
frem, saa den badedes i Sved og Fraade.

Han maatte sé hende, bare at have set
hende og saa ride hjem. Om det saa kun var i
Smug at sé hende.

Bare at komme hende nær.

Saa folte han Varmen, ynkedes over Dyret.
Sveden drev af det. Og han stansede for at
lade det puste; vilde saa ride videre. Men Dyret
maatte dog gaa langsommere.

Hvad vilde han saa hos Linds? Lade sig
takke for sidst. For andet — nei — andet turde